

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIII (47)
Štev. (Nº) 27

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
28 de julio - 28. julija 1994

LIC. VLADIMIR VORŠIČ

Spoštujmo in ohranjajmo ideale

Iz govora na obletnici sanmartinskega doma

Čast vsem, ki danes nosijo na ramah nesebično težo vzdrževanja Doma — to so res pravi narodni junaki. Ni samo tisti narodni junak, ki pade na bojišču, tudi in predvsem so narodni junaki vsi, ki z žrtvami omogočajo življenje naroda, v tukajšnjem primeru: našega okolja, našega Doma. Vsi ti naši organizatorji in voditelji opravljajo veliko delo.

Ni možnosti, da bi prebral imena vseh, ki so od začetka do danes nosili težo ustvarjalnega in upravnega dela. Tu se spominam na župnike, odbornike, predsednike, učitelje, pevovodje, mecene, svetovalce. Recimo neke naj bi bila zapisana ta imena z zlatimi črkami na vpogled komurkoli na vidnem mestu. Nam starejšim bi bilo v oživitve spomina, mlajšim v informacijo in pobudo in objavljenim kot javno priznanje. Tako se bomo še bolj močno zavedali, da naša skupnost, naš Dom, niso zgolj stene, oprema in podobno, temveč osebe, ljudje, žene in moške, mladi in stari, ki sodelujejo bodisi s konkretnimi akcijami ali pa le z obiskom. Ta prisotnost pri prireditvah in mašah in večerjah ali porokah je življenje Doma. Več prisotnih je, večji smisel delovanja in večja bo tudi žetev. Vse to je zadržanje, ki daje smisel in pogon vsemu delu. Brez članov in skupnosti, ali z drugimi besedami, samo odbor brez ostalega ljudstva ne bi imel smisla za svoj obstoj. Zato je treba biti vesel vseh in za ta obstoj Doma biti hvaležen vsem, tudi tistim, ki se brez konkretne funkcije udeležujejo zgolj s prisotnostjo. Je pa tudi res, da ves materialno napredek pripomore, da se lahko več ljudi in tudi raje zbira. Obširni in udobni prostori vabijo k razmahu in bolj pogostemu obiskovanju Doma. Tudi vse življenje Doma ima olajšano možnost razvoja, rasti. Kaj pa smo?

Smo živa celica, ki se obnavlja, živi, je vedno mlada. Starejši odhajajo, mlajši stopajo na njihova mesta in življenje gre naprej. To je živo telo. Mrtvo telo pa je tisto, ki je živelo, se izživljalo in gotovega dne ga je bil konec. Bog daj, da ne bi nikoli prišlo do take zadnje etape!

Smo pravo slovenske naselje, smo občina. Naš predsednik bi se dejansko moral poimenovati župan in odborniki občinski svetniki. Smo naselje, občina, saj imamo svoje geografsko okolje, svojo upravo, svojo faro, šolo, kulturne in športne organizacije, prireditve itd., sploh vse, kar taka enota potrebuje. Torej živimo v slovenski občini — sicer izven geografskega območja države Slovenije — a vendar tesno povezani z njo v vseh ozirih. Smo slovenska občina! Smo občina Slovenije, samostojne države. Moram v zvezi s tem poudariti, da so med nami prijatelji, ki so že več kot 50 let sanjali, se navduševali in bili prepričani, da moramo imeti svojo slovensko državo. Pričevali so o potrebi te samostojnosti in danes imajo zadoščenje, da se je njihov sen spremenil v resnico. Pozdravljamo jih in želimo, da uživajo z vso pravico uspeh njihovega prepričanja!

Kaj pa moramo biti?

Ta naša sanmartinska občina mora biti dom predvsem vseh Slovencev po rodu in tudi vseh, ki čutijo, da imajo slovenske korenine, tudi če samo delno. Vrata morajo

biti odprta vsem, vključno očetom in materam tukajšnjega rodu, ki so poročeni z našimi rojaki ali našimi potomci. Nuditi se jim mora prilika, da v tukajšnjem jeziku spoznavajo naše dobre strani, naše kulturno in zgodovinsko bogastvo in bodo tako svoje otroke navduševali, da se učijo našega jezika, da se vključujejo v našo skupnost. V tukajšnje okolje so pa itak že vključeni naravno po rojstvu in bivanju. Tako bo naša občina živela naprej in bo tudi številčno krepka. In če je številka, je razmah in so možnosti obstoja. Je kri, ki se stalno obnavlja s transfuzijo mlajše krvi in tako to telo lahko obstoji, ne da bi se bilo treba bati, da bo prešlo v senilno etapo. Upam, da se tega ni treba bati, saj se tu vsi počutimo po domače. Ko pride človek v naš Dom, je kot da bi prišel na širšo domačijo. Vse je preprosto, nepretirano, vsi se pozdravljamo kot prijatelji in to so zares občutki domačnosti. Splošno vsi radi zahajajo k nam, ker čutijo, da je vse naravno, da smo si vsi enaki: res kot člani ene same družine. Najlepše je, ko smo starejši priče, kako se naši vnuki vključujejo v to družino.

Dobrodošli vsi dobri ljudje! Vsak od nas misli malo drugače, če je sposoben samostojnega razglabljanja. Zato moramo biti odprti drug drugemu in racionalno sprejemati druga mnenja, druge predloge, druge poglede na svet. Seveda, vse to je sprejemljivo, če je v skladu z narodnostjo in etikom. To se pravi, da naj bi občina bila res demokratična, ne pretirana, a vendar usmerjena v red, poštenost in nepokvarjenost.

Prijatelj mi je omenil pismo, ki ga je dobil iz osrednje domovine in mu ga je pisal rojak, ki nas je pred kratkim obiskal. Ta mu piše, da je pri najvišjih organih vlade, ki so še vedno pod vplivom materialističnih in protiverskih let po vojni, povedal, kako se dela za Slovenijo in za slovensko stvar tako daleč od domovine in to toliko let. Tudi omenja, da se je treba sprijazniti z dejstvom, da se časi spreminjajo, da je treba vse napolniti z iskrenim čutenjem in predanosti slovenski stvari. Iskati je treba podobne točke in sorodne poglede. Na tem moramo graditi naše narodno bogastvo. Do tukaj besede pisca. Mi pa dodajamo, da je treba spoštovati in ohranjati ideale, za katere so se in se še borimo pošteno misleči ljudje, vsak iz svojega moralno neoporečnega stališča.

Končujem s pozdravom, ki se doma v Sloveniji zopet oživlja, in so ga že uporabljali naši starši, naši dedje: Živijo!

Pogovori z Italijo

V minulem tednu se je vršilo redno letno srečanje predsednikov vlad in zunanjih ministrov držav članic regionalne organizacije Srednjeevropska pobuda (SEP) v Trstu, ki sta se ga udeležila tudi slovenska predstavnika Janez Drnovšek in Lojze Peterle. Med srečanjem sta imela več pogovorov s kolegi iz drugih držav. Premier Drnovšek se je prvič srečal tudi z novim italijanskim premierom Silviom Berlusconiem.

Na tiskovni konferenci je premier dr. Drnovšek poudaril, da večje kompenzacije ozemelj pri določanju meje s Hrvaško ne pridejo v poštev, prav tako Slovenija ne pristaja na italijanske zahteve po možnosti predkupne pravice do nepremičnin v Sloveniji za nekdanje italijanske begunce. V Trstu se je Drnovšek med drugim srečal tudi s hrvaškim kolegom Nikico Valentićem. V zvezi z njunimi pogovori je dejal, da „s Hrvaško poskušamo tokrat zelo resno napraviti preboj v medsebojnih odnosih. Ugotoviti želimo maksimalen domet teh pogovorov.“

O prvih pogovorih z italijanskim premierom Berlusconiem v Trstu pa je Drnovšek povedal, da je italijanska stran spoznala, da politika izsiljevanja in politika močnejšega proti manjšemu nima podpore v Evropi, in zato skuša omiliti stališča. Ostaja pa dejstvo, da je do določenega zastaja pri vključevanju Slovenije v Evropsko unijo že prišlo, kar gre pripisati Italiji. Na italijanski strani je veliko odvisno predvsem od notranjepolitičnih razmer, od tega, katere sile bodo močnejše, je menil Drnovšek. V Italiji obstajajo različni pogledi in interesi glede vprašanja odnosov s Slovenijo. „Del italijanskega establishmenta želi konstruktivno reševati to vprašanje, vendar tako, da se pred svojo javnostjo ne bi pokazal kot

tisti, ki popušča, del pa vodi zelo trdo politiko,“ je dejal slovenski premier. Glede italijanskih zahtev po vrnitvi premoženja optantom je Drnovšek poudaril, da bo Slovenija svojo zakonodajo prilagodila evropski takrat, ko bo za to čas. To pa pomeni: ko se bodo slovenski državljani na referendumu odločali o vstopu v Evropsko unijo, bodo presodili tudi, ali želijo spremembo ustave. Takšen je bil postopek pri drugih novih članicah Evropske unije, je spomnil Drnovšek. Italijanske zahteve po možnosti predkupne pravice do slovenskih nepremičnin za nekdanje italijanske begunce so namreč v nasprotju s slovensko ustavo. Glede možnosti vračanja dolgov Italiji v naravi je že neuspešno razpravljala mešana komisija za premoženjsko-pravna vprašanja. Italija in Slovenija vztrajata vsaka pri svojih stališčih, uspeh srečanja z Berlusconiem pa je predvsem v tem, da se bo konec julija ali v začetku avgusta vnovič sestala omenjena komisija, v začetku septembra v Milanu pa še predsednika vlad Italije in Slovenije.

Premier Drnovšek je še opozoril, da je glede skupnega vračanja dolgov Italiji, za kar sta se Slovenija in Hrvaška dogovorili med zadnjim srečanjem delegacij na Brdu pri Kranju, slovenska vlada na zadnji seji potrdila predlog s tega sestanka. Hrvaška naj bi plačala 40%, Slovenija pa 60% od skupno 94 milijonov dolarjev, ker je na slovenski strani več nepremičnin kot na hrvaški. Če Italija plačila ne bi sprejela, „očito kot argument, da Slovenija ne izpolnjuje obveznosti iz Rimske pogodbe,“ bosta državi odprli poseben račun pri tuji banki in odplačevali obveznosti. O tem bosta obvestili italijansko stran ter mednarodno javnost.

Zgodilo se je v Sloveniji

Češki predsednik Vaclav Havel je prišel na počitnice v Slovenijo kot gost Milana Kučana. S soprogo Olgo bo preživel ta čas na Gorenjskem in na slovenski obali.

Svet RTV Slovenije bi po novem zakonu moral potrditi dosedanjega svojega generalnega direktorja Žarka Petana, na glasovanju pa je bil odstranjen z 12:9 glasovi. Sam Petan pripisuje to članu sveta Mitju

Šetincu, ki ni mogel postati njegov predsednik, pa je skupaj z drugimi vrgel Petana. V Delu je pisalo, da je jasno, da s tem gre vladajoči LDS (katere član je Šetinc) za „obvladovanje majmočnejšega medija“. Kot vemo, katoliška Cerkev ni bila izvoljena v svet, sedaj pa bo ta ostal pod vplivom LDS. Kot piše Delo, naj bi na jesen do odstavitve prišlo tudi pri državnem tožilcu Antonu Drobničju.

Nova ministrica za pravosodje Meta Zupančič je dobila soglasje državnega sveta za svojo funkcijo.

Slovensko javno tožilstvo je pri vrhovnem sodišču vložilo zahteve za varstvo zakonitosti proti sodbi ljubljanskega vojnega sodišča leta 1988, s katero so bili Borštnar, Janša, Zavrl in Tasić obsojeni zaradi kaznivnega dejanja izdaje vojaške skrivnosti.

Podjetje Luka Koper se bo lastninsko preoblikovalo. Za interno razdelitev delnic je namenjenih 20% premoženja, za notranji odkup 20% in za javno prodajo tudi 20% premoženja.

Ljubljanski nadškof dr. Alojzij Šuštar je sprejel slovenske maturante — RAST XXIII — iz Argentine. Maturantom, med katerimi je večina prvič pri nas, so pripravili bogat enomesečni program, spoznali bodo večji del Slovenije, v Argentino pa se bodo vrnili 7. avgusta.

Delo, 14. julija 1994
Foto: Igor Zaplatil

Izjava za javnost ob odstopu Žarka Petana

NARODNI DEMOKRATI, Ljubljana

21. julij 1994

Narodni demokrati z veliko zaskrbljenostjo, začudenjem in ogorčenjem spremljamo dogajanja ob nedemokratični, protipravni in nasilni odstavitvi generalnega direktorja Radiotelevizije Slovenija Žarka Petana.

Pri tem ne gre samo za nesporno dejstvo, da je Žarko Petan človek, ki vsestransko ustreza zahtevam, kot jih postavlja zakonodajalec pri izbiranju vodilnih ljudi v naši osrednji radijski oziroma televizijski hiši. Gre tudi za razumnika, s katerim bi se vsaka ugledna kulturna ustanova v civiliziranem svetu še kako ponašala.

In čeprav ocenjujemo, da pri izreku nezaupnice Žarku Petanu in njegovem izsiljenem odstopu ne gre samo za uresničevanje scenarija, ki je bil napisan v krogih politične nomenklature neke v državnem vrhu, pač pa tudi za izjemno močan in usklajen pritisk na člane Sveta RTV Slovenija, ki ga je vladajoči lobi znotraj hiše udeležil kot neke vrste samozasčitno dejanje, bomo skupaj z vodstvom stranke pri Ustavnem sodišču sprožili postopek za presojo zakonitosti vseh dogajanj ob tem primeru.

Svojo zahtevo utemeljujemo z naslednjimi dokazljivimi dejstvi, ki po našem prepričanju niso v skladu niti z Ustavo niti z

Zakonom o RTV:

1. Žarka Petana je za generalnega direktorja RTV Slovenija imenoval oziroma potrdil Državni zbor za štiriletno mandatno razdobje. Odločbo o tem je podpisal predsednik parlamenta mag. Herman Rigelnik.

2. Zakon o RTV je bil spremenjen po imenovanju Žarka Petana za generalnega direktorja, ko je bila vnešena dodatna določba 31. člena. Noben zakon pa ne more spremeniti ali izničiti veljavnih pogodb, odločb ter drugih aktov z veljavnostjo za nazaj.

3. Svet RTV Slovenije deluje v nepopolni sestavi, saj svojih predstavnikov še vedno niso izvolili člani Društva pisateljev Slovenije in člani Združenja dramskih umetnikov Slovenije, pa tudi t. i. reprezentativni sindikati (organizacije delojemalcev) v Svetu še nimajo svojega predstavnika. Zakon o RTV sicer dopušča možnost, da Svet deluje v nepopolni sestavi, vendar menimo, da v taki zasedbi nikakor ne more odločati o tako pomembnih zadevah kot so določitve Državnega zbora.

Pričakujemo, da bo Ustavno sodišče ugodilo naši legitimni pobudi, saj bi nasilna zamenjava generalnega direktorja RTVS in ignoriranje sklepov najvišjega organa v državi sicer pomenila precedens za podobna naslednja dogajanja.

Matjaž Koncilja Mojmir Tozon
tajnik NDS predsednik NDS, Ljubljana Center

RAST na Triglavu

Krško, 25. julija 1994

Nadaljujemo naše poročilo, začeto prejšnji teden.

Šli smo na ogled Slapa Savica tudi zato, da bi lahko bolje prispeli na Triglav.

V torek — čeprav nam vreme ni bilo naklonjeno — smo odšli iz Begunj in začeli našo pot na Triglav v spremstvu skupine Karitas, Ivana Koroška in še treh mladih iz Ljubljane. Pot ni bila ne težka ne lahka, junaki pa taki, ker smo že na Kredarico prišli z dežjem. To nas ni oviralo, saj smo tam zaplesali in zapeli. Čudili so se nam, da smo po tako dolgi hoji lahko to naredili. Nestrpno smo pričakovali naslednji dan, ko bomo prišli prav do vrha.

Zjutraj nas je pri zajtrku že čakal prof. Lojze Peterle kot nam je že v Buenos Airesu obljubil. Dan ni bil nič kaj naklonjen, zato smo se udeležili maše, ki jo je v kapelici na Kredarici daroval F. Urbanija. Peli in prosili smo, da bi lahko vsi prišli do Aljaževega stolpa.

Prof. Peterle je po maši rekel, da bi vsaj prišli do malega Triglava, ker vremenska napoved ni bila za v hribe. Tja smo prišli. Največja želja se nam je uresničila. Po 15 minutah hoje smo bili krščeni. Krstil nas je sam minister za zunanje zadeve RS. Potem nas je pa še dež krstil, saj smo bili mokri do kože, ker je lilo kot še nikdar. Nepozabno je bilo to, saj smo vsi veseli prišli v koč, se preoblekli in zopet začeli plesati in peti. Zaradi hudega dežja smo morali še en dan prespati na Kredarici. Naslednje jutro smo prišli do Aljaževega doma v Vratih, od koder nas je avtobus odpeljal v Begunje.

Iz Begunj smo se odpeljali na Koroško, kjer so nas izredno ljubeznivo sprejeli koroški Slovenci. Franci Tomažič nam je bil dva dni na razpolago in nam razkazal lepote te pokrajine, banko in Mohorjevo založbo (kjer so nas sprejeli kot slavnostne goste). Povsod so nam postregli s kosilom in nam oskrbeli prenočišče. Šli smo v Vetrinje, kjer smo se spominjali vseh vas, ki ste

tam nekdanj tako trpeli v teh tako lepih krajih, ki jih sedaj ogledujemo. Šli smo tudi na Sveto goro in v Minimundus, kjer nas je posnela argentinska TV oddaja 3.60 - "Todo para ver" (Canal 13). Veseli smo kar se tiče popularnosti, saj smo bili že na treh TV oddajah.

S Koroške smo se odpeljali proti Mariboru (malo zakasnjeno zaradi uradnih zadev), kjer nas je čakal župnik z družinami. V nedeljo smo najprej bili pri sv. maši v mariborski stolnici, kjer smo sodelovali s petjem, ogledali smo si mesto in za nagrado smo dobili sladoled in pivo.

Predno smo se odpravili, smo se malo kopali, saj je tukaj dokaj vroče (32 stopinj). Ogledali smo si tudi mesto Celje.

Pretreslo nas je, ko smo prišli v Teharje. Nismo mogli verjeti, da so lahko nad trupli dedov in stricov zgradili tako smetišče.

Beseda in pesem so nam zastali ob pozabljenem in neurejenem križem, ki ima nekaj rož in kakšno svečo. Marsikateremu je pritekla solza iz oči. Čeprav se mnogi ne zavedamo, zakaj moramo hoditi na obisk v Slovenijo, na tem kraju smo res začutili naše korenine.

Tudi praznovanja 30 let „Pivo in cvetje“ v Laškem smo se udeležili in s ponosom zaplesali naše polke in valčke. Medtem ko je orkester pozdravil RAST XXIII iz Argentine in so nam vsi zaploskali.

Odpejali smo se na Šmarjeto, kjer nas je župnik sprejel, da smo prenočili. Takrat pa smo bili še vedno pri močeh in kaže, da jih vsak dan pridobivamo. Seveda, tudi zaplesali in zapeli smo.

Danes smo v Krškem. Ogledali si bomo kapucinsko baročno knjižnico ter atomsko elektrarno, potem pa se bomo srečali z Marjanom Podobnikom.

Čas hitro mineva, pa upamo, da se bomo spet oglasili, čeprav še štejemo dni, ki potekajo v tej naši prelepi Sloveniji.

Lep pozdrav

junaška RAST XXIII.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Znova se vračamo na bombni atentat proti židovski socialni ustanovi v argentinski prestolnici. Nemogoče je iti mimo njega zaradi odmevov, ki jih je zbudil v domačem življenju, pa tudi zaradi mednarodnih zapletov, kajti važnost dogodka je izredna.

VARNOST IN NE-VARNOST

Ko še ni popolnoma jasno, koliko smrtnih žrtev je bilo v atentatu, a se najbolj resne številke sučejo okoli 117, smemo govoriti o največji tragediji židovske skupnosti ne le v Argentini, marveč kjerkoli po svetu. Tako je država znova, žalostno, postala središče mednarodne pozornosti, saj je znano, kako od druge svetovne vojne in židovskega hokokavsta dalje ta zadeva zdrzne zavest človeka.

Povsod po svetu so organizirali protestne shode. Največji je bil gotovo v Buenos Airesu samem, kjer se je na Kongresnem trgu zbrala množica, ki je kljub slabemu vremenu in deževju štela kakih 150.000 duš. Do tu vse kot je predvideno v takih primerih. A od tu naprej lahko znamo odtenke, ki zadevajo že domače politično življenje in je primerno, da se ob njih ustavimo.

Shoda se je udeležil tudi predsednik države. A Menem je smatral, da je bolj pametno, da se ne pridruži govornikom. Res se je pokazalo, da je bilo to bolj prav, kajti takoj, ko so napovedali po zvočnikih njegovo prisotnost je bil izžvižgan, in to se je ponavljalo od časa do časa, dokler shoda ni bilo konec. Prav tako je glavni govornik, predsednik židovske skupnosti v Argentini, sicer izredno diplomatsko in omiljeno, zahteval od vlade „jasnih in trdih“ odgovorov na vprašanje nasilja in posredno kazal, da je vlada kriva, da je atentat uspel.

S svoj strani pa vlada (in predsednik) vidi, da je ta nesrečni dogodek precej prizadel njen že tako trpeč ugled. Problem varnosti je eden težkih in doslej neresenih vprašanj argentinske družbe. Če ni več nasilja, atentatov in umorov je to le zato, ker družba sama po sebi ni nasilna, kot smo omenjali v zadnji številki, in ne ker bi vlada s svoje strani po posredovanju varnostnih organov storila kar je v njeni odgovornosti, da prepreči zločine in obvaruje družbo pred nasiljem.

S tega vidika židovska skupnost ni izjema, na katero pade krivično nasilje, marveč le del družbe, ki trpi nasilje kot ga, morda v drugi obliki, trpi vsa družba. Koliko zločinov, atentatov, umorov, včasih s strani same policije, bi lahko našteali, in koliko teh je bilo rešenih in koliko krivcev kaznovanih? Židovski narod ima poseben blišč mučeništva, ki je posledica zgodovinskih okoliščin. In obsežnost atentata, število žrtev, ki dogodek spreminja v neke vrste genocid, opravičuje in daje moč vsem protestom, ki jih te dni moremo beležiti. Vendar (in to morem zapisati mirne vesti, ker imam med židi res dobre in iskrene prijatelje) vse to izzveni kot da židovska skupnost zahteva pravico, ki je ne more zahtevati ostali del argentinske družbe, pravice do varnosti, do mirnega življenja, do dejstva, da sme stopiti na ulico ali prisostvovati športnemu dogodku, ne da bi postal žrtev nasilja, medtem ko vlada in varnostni organi gledajo drugam.

Dogodek tako postane lep primer za izpraševanje vesti, tako za vlado kot za družbo. Vprašanje je, če bomo to priložnost izkoristili ali bo znova stekla mimo nas, kot

neopazna in bo poteklo žalovanje, potekel protest, potem pa bo vse ostalo kot je bilo prej. Prav ta način je stara bolezen na splošno latinskih družb. In tukaj je zelo zakoreninjena.

SOCIALNI ZAPLETI

Medtem se življenje na različnih področjih razvija naprej. Tako je bilo opaziti zlasti, da vlada skuša obnoviti pozitiven dialog s sindikalnimi organizacijami. O tem smo pisali v eni izmed zadnjih števil. Stvar je, da se problemi nadaljujejo. Poleg že poznanih tažav kovinskega sindikata, je bilo ta teden zaznati požare v notranjosti, zlasti na jugu države. Tako je znova napovedalo pozornostno stanje več sindikatov na Ognjeni zemlji, medtem ko je petrolejsko podjetje v provinci Santa Cruz odpustilo večje število delavcev, kar je povzročilo stavko tako petrolejskih delavcev kot sindikata državnih uslužbencev.

Vlada skuša te probleme rešiti tako, da se pogaja s sindikalnimi vodstvi in popušča v svojem načrtu delavske fleksibilizacije. Za ta teden je bil podpis sporazuma, katerega cilj naj bi bila „obramba zaposlenosti in ustvarjanja novih delovnih mest“. Sporazum naj bi vseboval soglasje nad celotno delavsko zakonodajo, ki jo je vlada že poslala pred časom v kongres, pa tam ni prišlo do nikakršnega koraka naprej, prav zaradi opozicije sindikalnih organizacij, ki imajo sicer malo zastopnikov v poslanski zbornici, a je njih teža še vedno velika.

V tem smislu je vlada na neki način postala realistična. Dejstvo je, da je doslej precej dosegla v svojem boju proti delavskim „privilegijem“ (pravici?). A vse to je bilo mogoče le po poti predsedniških dekretih, ne pa po parlamentarni poti in zadevno izglasovanih zakonih. Ko je torej prišlo do trenutka, ko dekreti niso imeli več pravne moči in je bilo treba seči po zakonih, da se izvede globoka sprememba, ki jo vlada hoče, se je pokazalo, da je sindikalna moč še dovolj velika, da zaustavi vladno ofenzivo. Menemu in Cavallu torej ni ostalo drugega kot pot pogajanja, vsaj s tistim delom sindikalizma, ki je najbližji vladnim pozicijam.

A še drugo: vlado samo izredno skrbi rastoča brezposelnost. Po uradnih anketah iz maja lanskega leta je brezposelnost v prestolnici in okolici (Velikem Buenos Airesu) dosegla 10,6% aktivnega prebivalstva, kar je največja številka v vsej zgodovini države. Enaka anketa letošnjega maja še nima dokončno znanih zaključkov, a nekateri računajo, da se je številka dvignila na 12%, kar je enostavno katastrofalno. Nujna je torej sprememba in zlasti soglasje med vlado, podjetniki in sindikalisti. Zato je vlada v mnogih točkah popustila na veselje gremijev in jezo podjetij. A vsak mora nekoliko popustiti — v skupni blagor.

A nekaj mora biti jasno. Podpis sam ne bo rešil nikakega problema. Rezultati so na dolgi rok. Zato ima vlada že pripravljene nekatere poteze, ki bodo omilile položaj zlasti v notranjosti države, kajti ponekod je stanje še hušje kot prestolnici. Ni le problem Argentine. Prav te dni je Ekonomski socialni latinskoameriški inštitut objavil lastne statistike, kjer beleži, da 230 milijonov prebivalcev tega dela sveta (prav polovica prebivalstva) živi v revščini, medtem ko se bogastvo kopiči v lasti maloštevilnih. A najbolj porazno je dejstvo, da vlade dejansko ničesar ne store, da bi ta položaj spremenile.

Pogovor s poslancem SKD IVANOM OMANOM

Povrniti želimo verodostojnost

Pred kratkim je bilo pri stranki SKD ustanovljeno ljudsko krilo, katerega predsednik ste vi. Zakaj je bilo to krilo potrebno in kaj nameravate storiti?

Zdaj sem predsednik iniciative za ustanovitev ljudskega krila. Menim, da se bo našel kdo, ki bo prevzel breme predsedovanja. Že nekaj časa je znano, da precejšen del članstva stranke SKD ni zadovoljen s politiko vodstva te stranke. Z vstopom v vladno koalicijo se je pokazalo, da je v stranki precej negotovanja ali, če hočete, nerazumevanja. Nastanek ljudskega krila pomeni le formalizacijo tega stanja nezadovoljstva z vodenjem in konkretno politiko vodstva stranke.

Katere so glavne pripombe na delo vodstva?

Povedati moram, da sem sam zagovarjal vstop v vlado. V moji občinski organizaciji v Škofji Loki so večinoma naprotovali vstopu. Vstop sem zagovarjal s predpostavko, da bo stranka znala v koaliciji zastopati načelnost, svojo usmeritev in da bo znala, če bi bilo potrebno, tudi izstopiti. To se ni dogajalo. Večkrat smo očitali medlost v politiki stranke, tudi med poslanci je bilo slišati take pripombe. To je pripeljalo do tega, da se je del odločil tudi za frakcijo, torej za ljudsko krilo.

Gre le za medlost ali tudi za programsko nesoglasja?

Slišali smo očitke, da pripadniki ljudskega krila v stranko vnašamo razdor. To niti od daleč ni res, gre za nasprotno. Želimo ohraniti enotnost stranke.

Zdi se, da je mejnik za ustanovitev ljudskega krila predstavljal dogodek v Depali vasi...

Vsaj leto pred tem dogodkom sem opozarjal, da SKD v koaliciji nima tiste vloge, kot bi jo morala imeti koalicijska stranka. Res pa je, da so se s tem dogodkom in odstavitvijo ministra Janše zadeve močno zaostriale in da smo se tisti, ki smo opozarjali na medlost v stranki, odločili, da tudi formaliziramo svoje gibanje znotraj stranke. To je seveda tudi nekaj, kar znotraj stranke zagotavlja demokracijo.

Ob ustanovitvi je bilo slišati, da je bil predsednik SKD Peterle zelo nezadovoljen. Menite, da boste lahko delovali, kot si želite?

Jeseni bo stranka sklicala kongres in pričakujemo, da nam bo na kongresu uspešno uveljaviti svoja stališča. Dobro se zavedamo, da male stranke nimajo politične moči. Zato je treba ohraniti SKD kot močno stranko, hkrati pa doseči, da bo dosledno spoštovala program, da bo ravnala kot pomembna stranka, kar sicer vsekakor je. Vsi dogodki v zadnjih mesecih so uperjeni proti krščanski demokraciji z namenom, da se to stranko razsuje, saj je znano, da je alternativa političnemu stanju, ki nam ga je uspelo odpraviti leta 1990.

Kdo po vašem stoji za omenjenimi „zločestnimi nameni“?

Težko je na to natančno odgovoriti, menim pa, da se dejavniki prejšnjega režima zavedajo pomena krščanske demokracije in da jih moti močna stranka, ki bi nastala, če bi prišlo do povezovanja ali celo

združevanja vseh desnosredinskih političnih gibanj.

Če prav razumem, sumite LDS, Združeno listo in verjetno predsednika Kučana. Prav ti pa zdaj z SKD sodelujejo kar najbolj tvorno. Mar ni vaša trditev v tej luči dokaj nenavadna?

Popolnoma jasno je, da so politični temelji teh dveh strank popolnoma nasprotni krščanski demokraciji in še takšno sodelovanje tega ne more spremeniti. S tem pa nisem rekel, da mora stranka SKD odmisлити vsakršno pragmatično delovanje. Skrbeti mora za svojo identiteto, za svoj ugled in za enakopravno partnerstvo v skupini, v kateri deluje. Tudi naše gibanje, ljudsko krilo, je med cilji svojega delovanja zapisalo, da je pripravljeno sodelovati z vsemi političnimi silami pod pogoji enakopravnosti in spoštovanja. Zavedamo se, da bomo imeli v prihodnosti v Sloveniji različne politične opcije, da bo treba živeti v sodelovanju med različnostmi ter da t. i. polarizacija, ki je razumljiva in za demokracijo normalna, ne pomeni, da moramo biti nenehno v politični vojni z drugače mislečimi. Stranka pa mora biti temu navkljub prepoznavna, skrbeti mora za identiteto, skrbeti mora za enakopravno udeležbo, če je v koaliciji, prav tako ne sme privoliti v to, da ima manj vpliva kot druge stranke. Če tega ni mogoče uveljaviti, je breme odgovornosti bolje nositi v opoziciji.

Nekateri menijo, da je ljudsko krilo nastalo prepozno, da je škoda že storjena in da bo težko popravljati strankine politične napake. Pravijo, da SKD ne zagotavlja demokracije kot take in da si predstavlja sodelovanje kot sodelovanje pri družbeni moči, ne glede na merila demokracije in morale. Kako to komentirate?

Ta trditev po mojem mnenju drži. Res je, da je gibanje ljudskega krila nastalo prepozno oziroma se je prepozno formaliziralo. Samo gibanje med poslanci sicer traja že najmanj eno leto, če ne več. Spoznanje, da nekaj ni v redu, je prišlo kmalu po vstopu v koalicijo, žal se zadeva ni formalizirala, vendar menim, da je še mogoče kaj popraviti, menim pa tudi, da bo to mogoče šele po kongresu.

Ali samo ime ljudsko krilo pomeni kak namig za združevanje z SLS?

Samo ime tega ne pomeni, moja srčna želja pa je, da bi prišlo do združitve teh strank. Popolnoma nerazumljivo mi je, zakaj do tega še ni prišlo, samo ponudbe za sodelovanje na občinskih volitvah pa so bistveno premalo. T. i. desnosredinska opcija, ki jo zastopata ti dve stranki bi morali nujno tvoriti eno politično stranko, ki bi imela relativno večino in bi tako imela bistveno večjo politično moč, kot če obstajata dve stranki, ki sta si nujno in logično kljub vsej sorodnosti konkurenčni.

Nekateri politični analitiki pravijo, da celotna desna sredina, z Janševimi socialdemokrati, ne bi premogla prek 40 odstotkov glasov. Ali ta ocena drži?

To je zelo verjetno, vendar 40 odstotkov pač pomeni, da bi leva opcija morala ali vladati sama in s tem priznati svoje levičarstvo in kontinuiteto s prejšnjim reži-

mom ali pa bi morala ena od strank leve sodelovati s to skupino in bi imeli sredinsko ali desnosredinsko oblast.

Eden od očitkov proti združevanju so vsebinska vprašanja. Nekateri npr. menijo, da v kmetijstvu stanje še nikdar ni bilo tako slabo, kot je zdaj...

Menim, da je ta ugotovitev veljala lani, ko je prišlo do „traktorskega punta“. Kasneje se je spremenilo na bolje. Če zane-mariva strategijo razvoja je vseeno nujno treba poudariti sprejetje prelevmanskega zakona, brez katerega ne bi imeli podlage za pogajana za vstop v Gatt. Gre za zavarovanje domačega kmetijstva. Na tem področju je bilo torej narejenega veliko. Ne trdim, da je vse lepo in prav, vendar bi bilo brez kmetijskega ministra iz SKD bistveno slabše. Tudi zato sam kot zagovornik interesov kmetijstva zagovarjam vztrajanje v vladi, saj se zavedam, kaj pomeni liberalistični pristop h kmetijskemu vprašanju. To pomeni katastrofo. Marsikaj je še treba postoriti, čeprav nikomur ne obljubljam, da bo kmečko vprašanje mogoče urediti tako, da bodo vsi zadovoljni.

Pomembno vprašanje naše politike je tudi vprašanje politične in gospodarske korupcije. Kako ga obravnavate?

To je eden od razlogov za povečan čut za načelnost v slovenskem prostoru. V enem od intervjujev leta 1990 za Gorenjski glas sem na vprašanje, ali bo zdaj manj lumparij, odgovoril, da nič manj, le da bodo prišle na dan. To je pomemben dosežek demokracije. Če se je že vedelo za marsikaj, si tega nihče ni upal spraviti v javnost. S tem ne računam, da se bomo afer in korupcije znebili, reči pa je treba, da bi stranka SKD zoper to morala odločno nastopati. Ljudsko krilo bo šlo v to smer.

Nehote se je slišalo, kot da „matična“ stranka SKD ne zadovoljuje teh standardov...

Ne zadovoljuje! Že nekajkrat sem poudaril, da je premalo odločnosti, pripravljenosti sprejeti riziko svojega položaja oziroma nastopiti, ko bi koalicijski partner presodil, da v koaliciji nismo več zaželeni.

Zdi se, da je SKD, ko gre za močne interese LDS, vedno močno preglasovana. Kako to, da vaša stranka ne zahteva veta ali kaj podobnega?

To je moj koncept. Zahtevam enakopravnost. Če smo koalicija se morajo sklepi sprejemati edinole v soglasju. Tako je po svetu in ni razloga, da ne bi bilo tudi pri nas. Po logiki stvari pa tudi po zakonu ministri nosijo odgovornost tudi za delo vlade kot celote. Če ne moreš preprečiti nekega dejanja, s katerim ne soglašas, nastane vprašanje konkretne odgovornosti.

Na začetku koalicije se je zdelo, da sta dr. Drnovšek in Lojze Peterle skorajda osebna prijatelja, med njima je vladalo toplo tovarištvo. Kako presoja Drnovškove nedavne izjave v Crans Montani o ministrih v eksotičnih državah itd.?

V to osebno prijateljstvo nisem nikoli verjel. Če je Drnovšek res tisto, za kar se predstavlja Peterletu, oziroma tisto, za kar ga predstavlja Peterle, potem na dogajanja v stranki in parlamentu najbrž nima pose-

bnega vpliva. Če pa to ni, potem je naivno verjeti v politično prijateljstvo. Osebo ne verjamem v politično prijateljstvo. Da je Drnovšek izjavljal, kar je pač izjavljal, pomeni, da gre za čisti pragmatizem, še več, po mojem mnenju je Drnovšek in še kdo z njim presodil, da ni tako nujno, da so SKD v vladi, in da je prišel čas, da se tako kot pred dvema letoma SKD izrine iz vlade in pošlje v opozicijo.

Namignili ste, da je bil čas, ko je bila SKD potrebna za izpeljavo nekega načrta...

Prepričan sem, da je bil čas, ko so bili krščanski demokrati potrebni vladi, da jo je Drnovšek prikazoval kot sredinsko, da v njej niso le stare komunistične stranke, pač pa tudi glavna stranka iz na novo nastale demokracije. Menil je, da mu je že to dejstvo prineslo legitimacijo o demokratičnosti vlade.

Je nemara ljudsko krilo nastalo tudi zato? Naj bi povrnilo kredibilnost, saj se verjetno učinki vlečejo tudi v neverdostnost SKD kot opozicije?

Tudi tako ga lahko razumemo. Prej bi zagovarjal, da se ostane v vladi kot enopraven in enakovreden partner. Če pa to ne bi šlo, sem za opozicijo, v kateri bi opravljal vlogo pomembne opozicijske stranke.

Ali verjamete, da je po vseh izkušnjah mogoče ostati enakopraven koalicijski partner?

Mislim, da je zelo težko imeti tako upanje v času, za katerega se bojim, da je zamujen.

V prihodnjih mesecih torej lahko pričakujemo močno opozicijo?

Težko je biti prerok, prav tako imam glede fraze o močni opoziciji svoje mnenje. Opozicija mora biti, težko je pričakovati, da bi sedanja vladna večina, četudi brez SKD, razpadla.

Kakšno politično geometrijo na Slovenskem torej vidite?

Dejal sem, da je težko biti prerok. Pričakujem, da se bo opcija desno od sredine okrepila, zelo težko pa je pričakovati, da bo večinska. Ta vlada utegne zdržati mandat do konca, razen, če bi jo podrle afere, kar za zdaj ne pričakujem. Tudi govorjenje o predčasnih volitvah je problematično, saj je ustava zelo trdna.

Kakšen odstotek članstva in podpore pričakujete v vašem krilu?

Skoraj bi verjel, da je v tem trenutku večji del, vsaj polovica, če ne več članstva na strani ljudskega krila, s tem pa ne rečem, da bo tako tudi na kongresu. Po statutu stranke krilu pripada mesto v vodstvu.

Pogovarjal se je Janez Markeš
„Slovenec“, 9. julija 1994

ALEKSIJ PREGARC, Trst

Šeherezada v Argentini — popolen uspeh?

Bral sem poročilo Marka Jenšterla v Slovencu o nastopih slovenskih igralcev s Svetinovo Šeherezado v Buenos Airesu. Naj gre moj iskren aplavz kolegom iz Mladinskega gledališča iz Ljubljane, zaslužijo si ga; poželi so ga že v Mehiki, Kolumbiji, Venezueli in še kje drugje, torej v krajih, ki so zelo oddaljeni od nas. Z neslovensko témo, prosim. Nisem pa nikjer bral, da bi lepaki ali letaki o tej „slovenski“ predstavi preplavili Dunaj, München, Pariz, Rim, Budimpešto ali London, torej tista imena, ki so pomembna evropska gledališča prizorišča uspehov. Pardon, v Londonu se je menda z monodramo zgodil čudež v angleško govorečem jeziku iz ust Polone Vetrih. Po vsem sodeč je Slovenija nedvomno kuriozum za gledališko publiko, kot se lahko sicer zgodi za Latvijo, Islandijo, Švico, Irsko ali Malto; hipotetično so vse take države po svoji posebnosti tudi dovolj znane tako politikom kot morebitnim gledališkim izvedencem, ki bi njihovo produkcijo prav tako ugodno sprejeli, vendar mislim zgolj kot odraz njihove ekskluzivnosti. Gledališko paradigmo je sicer težko usklajevati ali uokvirjati, vsekakor pa se mi zdi, da je izvirna različnost tista, ki najboj predstavlja kulturni, v našem primeru gledališki habitus nekega naroda, normalnega naroda.

Naš narod je na mednarodni sceni šele v povojih, zato je jasno, da ima v kulturnem smislu vso pravico preskakovati ovire in segati — na primer — na gledališkem področju, po najraznovrstnejših odskočnih delih, da bi pač opozoril nase. Toda zakaj Fausta, Šeherezado, Divino commedio, kaj šele Carmen, druga za drugo? Lahko bi se odločili za eno ali dve od teh del; ti bi lahko vseeno dostojno predstavili Slovenijo na tujem... Toda ne, gre za megalomanstvo nekaj režiserjev in gledaliških delavcev, ki jim ni toliko za slovenski teater kolikor za lastno promocijo na zahodni polobli. To je tudi razumljivo, vendar so ti spektakli v njihovih režijah izsušili ministrke ali občinske ali bogsigavedi katere sklade, ki bi bili lahko namenjeni drugačni kulturni porabi. Stavim, da bi se Republiki Sloveniji bolj izplačalo takega gledališkega genija poslati na študijsko bivanje kam v svet in naj bi taisti, kadar bi uspel, iz hvaležnosti domovini sam promoviral Slovenijo in naj bi — tudi s plačanim žegnomo domovine — neke drugje nadaljeval svojo kariero; ponosni bi bili nanj, ker smo mu bili tlakovali pot k upehu. To bi bila fair-igra z genijem in hkrati (tudi) čast za njegov narod.

Pa naj bo tudi to dopustno in prebavljivo, dopustno naj bi bilo celo pomežikovanje slovenski publiko s „slovensko“ Šeherezado, čeprav bi bila hkrati dobrodošla tudi kaka izmenjava gledališč in bi verjetno z veseljem pri nas gledali eno izmed Šeherezadinih variant iz Kaira, Maroka, Alžirije ali vsaj iz Španije, recimo iz Seville, mi pa bi se lahko postavljali v tujini s Celjskimi grofi. To je le del mojih pomislekov.

V drugem delu bi rad opozoril na ogromne stroške gostovanje v krajih, kjer še z naočniki težko zasledijo na zemljevidu naš domači zemeljski rajček pod Alpami, hkrati pa se sprašujem, kaj smo v tujini s Šeherezado našega pristnega pokazali in to v krajih, kjer je že toliko let lociran precejšen del naše narodne skupnosti in se moramo prav tej zahvaliti, da ni prišlo do odkrivanja Slovenije šele zdaj, s tekstom arabskega naboja.

Ali mislite, moji spoštovani gledališki kolegi, da ni v tem primeru pregreha nad

delom svojega rodu, ki je slovenstvo ohranil v najsvetejši obliki? Ne bi bilo morda bolj pametno, da bi po dogovoru z našimi zdomci gostovali v Argentini s kakim bistvenim delom iz slovenske dramske zakladnice? Z njim bi gotovo potrdili družno življenjsko slo po uveljavitvi oziroma po utrditvi odnosov med slovensko in argentinsko kulturo. Vprašam vas: kdo bi lahko ustrezneje svetoval, kako in s čim naj bi se predstavili, če ne ljudje, ki so celo en andski vrh krstili za Pico Esloveno? Čas bi že bil, da bi domovina in z njo matična kultura te naše ljube ljudi, ki so v od nas oporečeni drži žrtvovali zadnje kančke energije, da bi v svoji krušni domovini pokazali čisto in čislano podobo Slovenije, drugače nagradili. Se morda ne zavedamo, da je štiridesetletno poučevanje slovenščine v naših šolah v Argentini, ki ga je zmogla neka nam neznana učiteljica, manj vredna kot ena sama dnevnična ljubljanskega gledališkega igralca, ki nastopa v Šeherezadi? Zakaj nismo v soglasju z njimi ponudili besedilo, ki odraža našo celotno narodnostno držo? Če že imamo gledališke genije, bi ti verjetno znali tudi iz Celjskih grofov, Veronike Deseniške ali Tugomerja izdelati svetovno uspešnico!

Jenšterle in drugi časnikarji zatrjujejo, da imamo na širšem območju Buenos Airesa trideset tisoč Slovencev! To je približno toliko kolikor je prebivalcev v Celju, kjer obstaja odlično gledališče z abonmaysko publiko. Če se specifično zanje kroji letni in večletni repertoar, moramo presnemano paziti, kaj postavimo na oder in se ob morebitnem kiks precej zavemo, da nekaj ni v redu. Odvrnili boste: norost, saj je že petdeset predstav vnaprej razprodanih! Seveda, imeli smo pač možnost, da v dolgih letih odklonilnega pristopa do narodovih resničnih vrednot izoblikujemo nov ali nikakršen okus publike. Pri tem ne pozabimo, da smo svoje gledališke izdelke lahko plasirali v širši jugoslovanski prostor, kjer je bila slovenska inačica ena izmed jugoslovanskih gledaliških realnosti. Menda še nismo pozabili na žolčna prerivanja za nagrade na Sterijevih pozorjih ali na Sarajevskem festivalu! Tam seveda nismo iskali slovenske publike, bili smo pač v Jugoslaviji!

Vendar smo se končno osamosvojili, zato moramo poiskati predvsem svojo podobo. Naj le roma Carmen v naši preobleki v Mehiko ali v Španijo (za Caracas zagotovo vem, da se ni nihče pozanimal za približno petsto članov društva sv. Cirila in Metoda, ki je do nedavna srčno delovalo!); ob najmanjšem uspehu naših gledališčnikov bo sledil naš navdušeni aplavz. Požrli bomo to in bomo tudi izjemno ploskali za izjemno slab obisk na našem Faustu na Dunaju. Za kanček grenkobe pa moramo takoj poiskati nadomestilo: s Šeherezado v Argentino, tam so naši rojaki, obisk je zagotovljen!

Toda tu je kleč. Obisk je bil res zagotovljen, toda argentinsko publiko ni zanimala Slovenija, zanimala jo je ena izmed Šeherezadinih inačic — tudi če bi bila turška! Ljubi moji slovenski gledališniki, čestitam: poleg mene so vam ploskali tudi gauči in argentinski Turki — vam je to vseeno! Ta vseenost je užalila tamkajšnje rojake!

Popolnoma razumem vaš manjkajoči aplavz, dragi argentinski zdomci. Vem, da ste zaradi zapriseženosti vrednotam in pravrednotam našega rodu marsikomu v Sloveniji v napoto in prav velikokrat se dogaja, da „prav velikokrat“ prihajajo k vam na obisk ljudje ne povsem dobre vol-

1,5 MILIJONA MINERALNE VODE bo izvozilo letos podjetje Radenska iz Radencev. Izvoz mineralne vode v Nemčijo so povečali za 50 odstotkov, v Italijo za 56 odstotkov. Kmalu bodo začeli s prodajo v Singapurju, kamor so že poslali poskusno pošiljko.

MILIJON MARK IZVOZA vsak mesec ima letno podjetje Lestro iz Hoč pri Mariboru. Podjetje izdeluje stroje za obdelovanje lesa. Uporabljajo novo tehnologijo, ki so jo sami izumili in patentirali v ZDA in državah ES. Sistem Rotoles pomeni velik napredek slovenskega strojništva in lesarstva, saj se za izdelke zanimajo v mnogih državah po svetu.

SEJEM LESMA 94. Mednarodni sejem lesno-obdelovalnih strojev v Ljubljani v juniju je lepo uspel. Imel je okrog 200 razstavljalcev, med njimi tudi iz 13 tujih držav. Razstavljeni program sejma je zajel široko izbiro dejavnosti. Med njimi je bila novost letošnjega mednarodnega sejma, program za gospodarsko industrijo. Predvsem so bila predstavljena prevozna sredstva za nakladanje in prevoz. Sejem je obiskalo 38.000 oseb.

ZASEDANJE EVROPSKE POŠTE na Bledu. Stalni odbor Svetovne poštne zveze je od 21.-23. junija obravnaval razvoj poštneega prometa. Sestanek pa je bil namenjen sodelovanju med poštami srednje in vzhodne Evrope.

16 RUSKIH ČASNIKARJEV V SLOVENIJI. Gostje so se seznanili z dosežki slovenskega gospodarstva, o stališčih do razmer v BiH in stikih s sosednjimi državami. Ruske goste je zlasti zanimalo, kakšne so konkretne slovenske žeje o gospodarskem sodelovanju z Rusijo.

RAZKOŠJE ROŽ IN LOVSKIH TROFEJ je prišlo do izraza na veliki razstavi v Cerkljah. Sodelovalo je ok. 400 razstavljalcev iz vse Slovenije. Poleg razstave rož so imeli cerkljanski lovci svoj oddelek trofeje, čebelarji in ribiči tudi svoje oddelke. Razstavo, ki je bila odprta 29. junija, je spremljala bogata gostinska ponudba in več drugih prireditev, ki naj bi pritegnile turiste.

je, ki pa jih vi vseeno sprejemate strpno in razumevajoče. Vendar pa si od takšne institucije kot je Mladinsko gledališče iz Ljubljane (točneje, od njenega vodstva ali od Ministrstva za kulturo) pričakujete več občutljivosti in več modrosti. In več poslušanja.

Toda naj bo kakor koli, vi ostajate nedeljiv del naše narodne skupnosti in le kdor to spoznava, si lahko pričakuje vaše topline in plemenitosti. Niste sami, tega se zavedajte; za vse ostale pa je svet dovolj širok in poln aplavzov!

Pripis

Po vrnitvi Mladinskega gledališča iz Ljubljane z gostovanja v Buenos Airesu se je eden izmed nastopajočih takole izjasnil: Kaj vendar hočejo naši domobranci tam doli? Bili smo gostje gledališča Cervantes in s tem je bil naš cilj dosežen; zame je to bila enkratna priložnost za obisk južne poloble. Sicer pa so bile predstave razprodane in aplavz je upravičil naš nastop. Osebnost bi dodal, da so moji pomisleki o strategiji Ministrstva za kulturo republike Slovenije povsem utemeljeni; premišljena zmedenost je pač v vseh porih našega narodnega življenja. Ljudje, ki se v Sloveniji ponašajo na primer s postavljanjem na oder Božanske komedije, niso sploh pomislili, da bi tega dela vesoljne vrednosti nikoli ne mogli uprizoriti, če bi njen avtor ne bil izkusil tragike begunstva. Dovolite mi kanček ironije: brez humanistične vzgoje je vsako tako razpravljanje docela neplodno.

Gospodarski vestnik

11.000 UPORABNIKOV KREDITNIH KARTIC MAGNA. V nekaj več kot pol leta se je Petrolova plačilna kartica dobro uveljavila. Pri načrtu Magna sodeluje 18 bank. Plačevati je mogoče na več kot 500 mestih.

ZGLEDEN IZVOZ. Sevnška Kopitarna ostaja edini slovenski proizvajalec kopit, obutve za prosti čas in ortopedski obuvali. Na najzahtevnejših zahodnih trgih prodaja kar 57 odstotkov. Med prednostmi Kopitarne so: visoka kakovost, hitrost pri naročilih, zasledovanje modnih teženj ter videz anatomske oblikovanih obuval.

POKLICNO OBRTNO IZOBRAŽEVANJE je naslov težko pričakovani brošuri, ki jo je izdala Obrtna zbornica Slovenije. Poleg nujnejšega gradiva prinaša seznam okoli 900 možnih prostih mest za poklicno izobraževanje. Med njimi prednjačijo poklici avtomehaničar in mizarjev.

34.531 BREZPOSELNIH v ljubljanskem okrožju je bilo aprila letos, torej 600 manj kot v marcu. Zanimivo je, da tuji pri zaposlitvi nimajo težav, ker verjetno prevzemajo dela, ki večini naših državljanov niso „pri srcu“.

150.000 OBISKOVALCEV lahko sprejemajo naše slovenski planinski domovi. Ker planinstvo postaja čedalje bolj priljubljeno (veliko je tujih turistov), je velika nevarnost za prevelik promet. Zato hočejo obnoviti pozornost med ljubitelji narave na področju, ki skoro nimajo obiska kot Pohorje, Krim, Kočevska Reka itd.

ČRNO BELA PASMA prevladuje. V Komendi je bila dobro pripravljena živinska razstava. Na ogled je bilo 92 najboljših krav in plemenskih telic črne bele pasme iz vse Slovenije.

SREČNI LJUDJE V ZDRAVEM OKOLJU. To je geslo Vrtačarske univerze ob 10-letnem jubileju v prizadevanju za raznoliko biološko pridelano hrano. V juniju so pripravili pestro vrtno prireditev v bližini ljubljanskega barja.

15.525 BREZPOSELNIH JE v Mariboru. V isti občini je 65.125 zaposlenih oseb.

PET NOVIH TEHNOLOŠKIH SREDIŠČ so ustanovili pri visoki Kmetijski šoli v Mariboru. Na velikem posestvu Pohorskega dvora nad Hočami so ustvarili raziskovalni izobraževalni center, kjer bodo oddelki za sadjarstvo, vinogradništvo in vinarstvo, poljedelstvo, zelenjavarstvo in vrtnarstvo, živinorejo, pridelovanje krme, kmetijsko tehniko ter gozdarstvo z botaničnim vrtom. Posestvo obsega 440 hektarjev površine, od tega 238 ha gozdov.

BIOLOŠKO PRIDELOVANJE HRANE. Že pred leti si je društvo Emona - vrtiček v Ljubljani, zastavilo cilj pridelovati povrnino brez uporabe kemičnih sredstev. Uspeh je bil lep in čedalje več je oseb, ki se pridružijo naravni pridelavi hrane.

VEČ UVOZA KOT IZVOZA. Uradni podatki navajajo, da smo maja izvozili za 538,5 milijonov dolarjev. Vsega blaga pa smo uvozili za 551,1. Primanjkljaj v blagovni manjavi je znašal 16,6 milijona dolarjev, pokritost z izvozom pa je bila 97-odstotna.

150 LET ZLATARNE CELJE bodo praznovali letos. Zlatarna, ki želi postati vodilno podjetje v Evropi, se sicer bori s težavami, a ima kljub temu lepe uspehe. Ima 485 delavcev, ki so v prvi polovici leta ustvarili 9 milij. mark zaslužka. Do konca leta upajo na še dodatnih 14 milij. zaslužka.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 19. julija

1 dolar	122,89 SIT tolarjev
1 marka	79,63 SIT tolarjev
100 lir	7,95 SIT tolarjev

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

AJDOVŠČINA — Kljub čedalje močnejši konkurenci uvoženih izdelkov, sokovi in sadni izdelki Fructal še vedno ohranjajo svoj položaj na slovenskem trgu. Letos imajo v načrtu narediti 56 tisoč ton svojih izdelkov. Za marelične proizvode potrebujejo letno okoli dva tisoč ton tega sadja; ker ga v Sloveniji ne pridelajo zadosti, marelice uvažajo iz raznih dežav, predvsem z Madžarske.

ZAGORJE OB SAVI — Tu so priredili že 14. revijo mladinskih pevskih zborov Slovenije. Sodelovalo je 35 zborov: enajst enoglasnih otroških zborov, štirje dvoglasni mlajši mladinski, devet mladinskih ter pomutacijski trije deklški in sedem mešanih. Razvrstili so se na petih koncertih. Okoli revije se je odvijala tudi debata o številu in kakovosti tovrstnih zborov po Sloveniji. Pravijo, da bi moralo biti vsaj 470 (na vsaki popolni osnovni šoli), a marsikje manjkajo.

MURSKA SOBOTA — Prekmurski čebelarji so imeli v zalogi 52 ton medu, ki ga niso hoteli prodati Medexu pod ceno. Medex pa cene ne mara zvišati, ker ga za nižjo ceno lahko uvozi iz raznih držav, kot so Kitajska, Brazilija, Mehika in Argentina.

PORTOROŽ — Tretjič so pripravili rally Adriatic Classic, ki se ga je udeležilo triinsedemdeset starih avtomobilov. Dvakrat so obkrožili slovensko obalo s končno postajo na piranskem Tartinijevem trgu. Vozila so bila precej različna, saj je bilo vpisanih kar petdeset znamk, najstarejši pa je bil BMW Dixy iz leta 1913, ki prezimuje v Mariboru.

PARIZ, Francija — V dvorani Pleyel so predstavili pesem o zemlji skladatelja Gustava Mahlerja pod taktirko ruskega dirigenta Semjona Bičkova. Med solisti je bila slovenska mezzosopranistka Marjana Lipovšek, ki pa je bila v koncertnem listu predstavljena kot umetnica „jugoslovanskega porekla“.

MOSKVA, Rusija — Na mednarodnem festivalu radijskih iger Ostankino je sodeloval tudi Radio Slovenija. Predstavili so igro Tujec Franja Frančiča (režiral Jože Valentič) in priredbo Darje Dinkuš proze Edvarda Kocbeka Črna orhideja (režiser Aleš Jan).

LJUBLJANA — Faraoni so že kar legendarna glasbena skupina, ki se odlikuje po večglasnem petju. Zdaj so izdali tretjo kaseto ter kompaktno ploščo z naslovom Naj te morje. — Svojo prvo kaseto pa je posnela skupina D'Kovač, ki bodo igrali vsakovrstne slovenske ljudske pesmi: ljubezenske, soldaške, narodno-budilne, pивske, itd. — Ansambel Lozjeta Slaka je v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma praznoval svojo tridesetletnico s koncertom. Za to priložnost mu je založba Heli-don izdala dvojno ploščo z naslovom Diamantnih 30, na slovesnosti pa so Slaku izročili tudi diamantno ploščo. — Pavle Kavac je bil kitarist nekdanjega progresivnega tria Oko. Stari rocker se je zdaj vrnil in posnel kaseto z raznimi kolegi, med katerimi je na basu tudi njegov sin Mitja. — V Mariboru so na stadionu Kovinarja priredili Drugi slovenski rock festival. Tekmovalo je dvanajst skupin (v živo), nastopila pa so razna znana imena. Za najboljšo je širija izbrala Avtomobile, za najboljšo mlado skupino Revolver iz Portoroža, občinstvo pa si je izbralo skupino Chateau.

LJUBLJANA — V Križankah so pripravili slovenski fotografi že sedemnajstič Fotoantiko, sejem stare fotografske opreme. Možen je bil ogled ali pa tudi nakup in prodaja rabljene fotografske opreme.

LJUBLJANA — Umetnostna zgodovinarska in muzejska svetovalka mariborskega Pokrajinskega muzeja Marjeta Simoni je v Narodni Galeriji prejela nagrado za izjemne prispevske pri ohranjanju,

predstavljanju in popularizaciji premične kulturne dediščine na Slovenskem. Dobitnica Valvazorjeve nagrade je slovensko muzejstvo obogatila s prispevki o zlatarstvu, pasarstvu, medenini, kositru, slikarskih okvirjih, svetilih, ogledalih in o posamičnih mojstrih s področja umetnoobrtne dejavnosti. Priznanja pa so prejeli še Stojan Kerbler za profesionalno skrb pri hranjenju starih fotografij in negativov na steklo, Mojci Vomer Gokjovič, Marjeti Mikuž in Alenki Simikič.

LJUBLJANA — Pri založbi Aristej je izšla knjiga Zlate Vokač Vesele zgodbe o vampirjih. Pisateljica je napisala v zadnjih letih dva zgodovinska romana: Marpurgi in Knjiga senc, sedaj se pa predstavlja kot pisateljica mladinske literature.

LJUBLJANA — Prijatelj je film, ki je prejel slovenskega oskarja juniorja za najboljši film. Prejel pa je tudi evropski oskar junior za najboljšo žensko vlogo, ki jo je odigrala Sabina Kulič. Najboljšo moško vlogo so prispevali Madžari, scenarij Portugalci, film pa Italijani.

LJUBLJANA — Z vladno uredbo so popolnoma zavarovani naslednji plazilci: močvirska sklednica, vse vrste kuščaric, slepec, navadni in progasti gož, črnica, belica, smokulja, mačjeoka kača, južnoevropska zrva, rilčasti gad in modras. Živali teh vrst je prepovedano ubijati, prepirati, zastrupljati, prodajati, posredovati pri njihovi prodaji, kupovati ali darovati, izvažati, jih namerno vznemirjati v njihovem naravnem okolju ter jih ni dovoljeno zadržavati v ujetništvu. Kršitelj se kaznuje z denarno kaznijo.

LJUBLJANA — Društvo slovenskih književnih prevajalcev je podelilo Sovretovo nagrado za prevajanje Alenki Moder Saje za prevod dela Izbrane novele Nadine Gordimer in Stanetu Ivancu za prevod dela Slovar simbolov Jeana Chevaliera in Alaina Gheerbranta.

LJUBLJANA — Marca so na veterinarski fakulteti zaradi suma stekline pregledali 255 živali, od teh je bilo 105 pozitivnih. Od pregledanih 152 lisic je bilo steklih 96, pripeljali pa so jim še steklega psa, dve mački, tri jazbece in tri snjake.

LUČARJEV KAL — V tej vasi, ki leži 3 km vzhodno od Muljave, so izvedli starodavno tekmovalje. Prišli so kosci iz 9 vasi in 3 far. Vsak kosec je moral pokositi 10 m dolgo in 2,5 m široko parcelo, poraslo s travo. Pri damah je zmagala Marinka Berčon, pri veteranih Kraljev Jože, pri ostalih moških pa Kastelicov Boštjan, ki je pokosil svojo parcelo v 1,38 / 07 minute.

Občni zbor Mutuala Sloga

V nedeljo, 17. julija 1994 je imel Mutual Sloga svoj štirinajsti občni zbor. Pred občnim zborom so se številni udeleženci zbrali v cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši, kjer se je brala sveta maša za člane, ki so umrli v času med lanskim in letošnjim občnim zborom. Sveto mašo je po naročilu Sloge daroval Jože Guštin.

V dvorani Slovenske hiše se je nato pričel uradni del občnega zbora. Predsednik Mutuala lic. Marijan Schiffrer je vse navzoče pozdravil in prebral dnevni red.

Za overovatelja zapisnika sta bila na predlog Staneta Hrovata imenovana Marija Roza Planinšek Keržič in Janez Jenko. Za člane volilne komisije pa so bili izvoljeni Marta Bedenčič Jeločnik, Anton Kastelic in Jernej Štefe.

V odstotnosti Milana Keržiča je podal

Osebne novice

Rojstvo: 3. julija je bila rojena v Cipolletti Marija Helena Diez, hčerka cont. Alberta in ge. Marije roj. Makovec.

Čestitamo!

Nov diplomant: Na univerzi v Rosariu je doštudiral Marjan Jeriha ml. in postal psiholog.

Naše čestitke!

SLOVENSKI DOM SAN MARTIN

Obletnica Doma

Lep jesenski dan je privabil veliko število rojakov, praznovali smo 34. obletnico našega Doma. Ob 11.30 uri je daroval sveto mašo Jože Škerbec s somaševanjem župnika Senka.

Po maši — kot je že ustaljen običaj pri pomembnih praznikih — je bilo pripravljeno skupno kosilo v gostinskem salonu, ki je kar vabil k živahnemu razgovoru z gosti drugih slovenskih domov. Med kosilom so se pa v spodnji dvorani odigravale tekme nogometa otrok naših raznih Domov.

Dokaj točno se je pričela popoldanska slavnostna prireditev. Napovedovalec Janez Filipič je dal znak za dviganje zastav in odpev državnih himen Argentine in Slovenije. Sledil je pozdrav predsednika Jožeta Ziherla in vsem izrekel dobrodoščilo. Slavnostni govornik lic. Vladimir Voršič je zanimivo predstavil sliko, v kateri se nahaja današnji slovenski rod v glavnem tretji in četrti. Govor objavljamo kot uvodnik.

Govoru je sledil nastop šolske mladine, deklet in fantov ter folklorne skupine. Besedilo in zamisel je pripravila ga. Vera Podraž-Breznikar in je bilo povzeto iz Župančičeve pesmi Naše luči.

Inž. Tone Podraž, dr. Viktor Lehar, lic. Helena Žužek, Gabrijel Petkovšek in pevski zbor so dovršeno in iz srca izvajali izvedbo zamisli, katero je vodil Maks Borštnik.

Ob nastopu folklorne skupine pod vodstvom prof. Beti Petkovšek-Mavrič je bila dokaza velika zmožnost naših novih mladih učiteljev. Uspeli način nastopa daje smisel in upanje za nadaljnjo žrtvovanje.

Po slavlju v dvorani je sledila prosta zabava.

SLOMSKOV DOM

Mladinsko srečanje

Odbora odsekov SDO in SFZ pod vodstvom Lučke Vombergar in Sandija Žužka sta delovno leto začela z velikim zagonom. Za boljšo povezavo in obveščenost mladine so si omislili v glavni veži okusen stencas in začeli z izdajanjem samostojnega glasila Mladinski list. Izšli sta že dve številki in je prav okusno urejevan. Okrepili so tudi športno udejstvovanje in oživili pevski zbor. Na družabnem polju je bilo še pomembno mladinsko srečanje z „asadom“ v soboto 4. junija. Ob glasbi in šaljivih točkah jim je hitro minil večer.

Očetovski dan

Na nedeljo, 19. junija, ko v Argentini slavimo očetovski dan, so slovenska šola in mladina povabili očete in stare očete na slavo. Po sveti maši je bila v dvorani pri-srčna akademija, ki jo je pričel učitelj v slovenski šoli in predsednik Doma Marjan Loboda ml. z uvodnim nagovorom, nakar so se zvrstili vsi razredi s svojimi voščili s petjem in v vezani besedi. V imenu mladine pa je spregovorila predsednica odseka SDO Lučka Vombergar. Po programu so zbrane očete in stare očete pogostile žene odbora staršev slovenske šole in spremenile slavje v prijeten družaben dogodek.

Športno-rekreacijski dan

Na državni praznik, 20. junija se je obe-tal pust dan, a v Slomskovem domu je bilo že v dopoldanskih urah živahno kot le kaj. Športno-rekreacijski odsek pod vodstvom inž. Matjaža Omahna je pripravil celodne-vni pester program za mladoporočence in družine z malimi otroki. Nad sto se jih je zbralo, da so ob igrah in družabnosti pre-živeli sproščen in zanimiv dan. Na nanovo preurejenem igrišču so se moški v večih skupinah pomerili v nogometu, skupno z damami pa v odbojki, v obih salonih pa so se odigrale napete tekme v namiznem te-nisu in taroku. Skupno kosilo jih je še bolj pove-zalo in želeli je, da bi se taki dnevi še večkrat ponovili.

poročilo, kjer se je med drugimi spomnil 40-letnice organizacije zadruga SLOGE in tistih prvih pogumnih in odločnih rojakov, ki so gotovo z ustanovljeno hranilnico soustvarjali slovenstvo v Argentini. Dodal je, da je denarnih zavodov v tem milijon-skem mestu na tisoče, slovenski pa le eden. In če bi nekoč to slovenstvo ugasnilo, sta tudi neka mednarodna zadruga in Mutual Sloga odveč.

Nato je občni zbor v smislu zakona 19.742 odobrila predlagano ovrednotenje premoženja in prešel k volitvam odbor-nikov na izpraznjena mesta. V prihodnji poslovni dobi bo vodil Mutual Sloga sledeči odbor: predsednik lic. Marijan Schiffrer; tajnik Avguštin Jeločnik; blagajnik Marjan Loboda; odbornika Božidar Fink in Rudolf Gričar; namestnika Stane Mehle in Janez Jereb. V nadzornem odboru so: Janez Teraš, Mavricij Kočar, inž. Janez Krajnik, Franc Hrovat, Ivan Makovec in Marjan Kopač. Med slučajnostmi je bilo več vprašanj in prošenj za pojasnila, nakar je o delu za prihodnje sledil prost razgovor.

blagajniško poročilo Marjan Loboda. Po-vedal je, da se je povečal v pretekli poslovni dobi ne samo denarni promet ampak tudi število članstva. Vstopilo je 59 članov, izstopilo 3, umrlo pa 21 članov, tako da je štel Mutual Sloga 30. aprila 1994 kar 2245 članov. V poslovni dobi je bilo izplačanih 117 socialnih podpor: 22 za poroke, 37 za rojstva, 10 ob smrti, 18 ob zaključku sred-nješolskih študijev in ob koncu univerzi-tetnega študija in 29 starostnih podpor. Končal je s pregledom izgube in dobička, ki je za leto 1993/94 izkazal prebitek v znesku \$ 69.486,49. Kakor vsako leto je bila tudi letos natisnjena in razdeljena med navzoče podrobna bilanca „Memoria y Balance General“. O letovišču v Villa Udaondo je poročal Marjan Kopač. Predsednik lic. Marijan Schiffrer je nato podal zgoščeno

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrljske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorji; Lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3° „M“ - Capital - Tel.: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Senk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knaps — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uradije od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uradije ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uradije ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uradije ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

Rešitev križanke iz 25. številke

Vodoravno: 1. Orel. 5. Vsak. 9. Pav. 12. Sonet. 14. Trepeta. 16. Govedo. 18. Pavel. 20. Tine. 21. Zajci. 22. Spi. 24. Eden. 26. Kisa. 28. To. 29. Skidati. 31. Ti. 32. Okop. 34. Čaka. 35. Šip. 36. Omami. 38. Omot. 40. Vrata. 41. Ovalen. 43. Sekirin. 45. Ridar. 47. Ena. 48. Snov. 49. Piše.

Navpično: 1. Os. 2. Rog. 3. Enoti. 4. Levi. 6. Sto. 7. Ar. 8. Kepa. 9. Pevci. 10. Ateisti. 11. Val. 13. Tenek. 15. Pajki. 17. Dediči. 19. Isto. 21. Znakov. 23. Pokoren. 25. Ida. 27. Alpe. 29. Spati. 30. Tamar. 33. Omaka. 35. Šteti. 37. Mars. 39. Olup. 40. Vse. 41. Ono. 42. Naš. 44. In. 46. Re.

SLOVENSKA PRISTAVA

Pogovor o sedanjí situaciji v Sloveniji

s Pavletom Juhantom, župnikom iz Tunjic in Šentjurske gore.

V nedeljo, 31. julija po sv. maši.

Novi telefoni

742-9137 - 742-9437 - poleg 743-5985

DR. VITAL AŠIČ

Don Bosco 168 - San Isidro

Ponedeljek, sreda in petek od 17. do 20. ure.

Nepremičninske in družinske zadeve. - Posvetovanje in sprejem tudi postopkov v zvezi s Slovenijo z neposrednim predstavništvom

SLOGA ponuja nove dobitke!

- Če ste član Mutuala SLOGA,
- Če imate Karto SLOGA,
- Če imate vsaj \$ 200.- na navadni hranilni vlogi,

potem imate pravico do žrebanja, ne le za dve ZASTONJSKI VOŽNJI v SLOVENIJO ampak tudi do MESEČNIH DOBITKOV.

Začeni z julijem bomo do decembra žrebali konec vsakega meseca gospodinske pripomočke, ki jih bomo pošiljali brezplačno na dom.

V SLOGI JE MOČ!

42. obletnica društva Slovenska vas

Nedelja, 31. julija

9.00 Slovesna sveta maša

10.30 Nogomet: Slovenska vas - San Martín

13.00 Kosilo

16.00 Kulturni program

Sledi zabava ob zvokih orkestra "ZLATA ZVEZDA"

Vabljeni!

Slovenska kulturna akcija

dr. Katica Cukjati

Ob 40-letnici SKA

v soboto, 6. avgusta ob 20. uri v Slovenski hiši.

SDO

Slomškov dom

SFZ

24. mladinski dan

V nedeljo, 7. avgusta

- Ob 9 sveta maša, športne tekme, skupno kosilo;
- popoldne tekmovanja, kulturni program in družabni del

Sodeluje orkester ROCK & POLKA

OBVESTILA

SOBOTA, 30. julija:

V Našem domu v San Justo predavanje dr. A. Kukovice: O modernih problemih zakona in družine ob 20. uri.

Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 31. julija:

V Hladnikovem domu v Slovenski va- si 42. obletnica društva Slovenska vas.

Na Pristavi pogovor s Pavletom Juhantom, župnikom iz Slovenije, o sedanjí situaciji v Sloveniji, po sv. maši.

V Slomškovem domu bo po maši go- voril zdravnik dr. Rudi Potočnik.

SREDA, 3. avgusta:

Zveza mater in žena: Redni sestanek ob 16. uri s pogovorom o vtisih iz Slovenije, ki ga bo imela ga. Marta Jeločnik.

SOBOTA, 6. avgusta:

Kulturni večer SKA: dr. Katica Cukjati - Ob 40-letnici SKA ob 20 v Slovenski hiši.

Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 7. avgusta:

V Slomškovem domu 24. mlad. dan.

SOBOTA, 20. avgusta:

Srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

25. mladinski glasbeni večer v Slo- venski hiši.

NEDELJA, 21. avgusta:

Romanje v Lourdes.

DENAR S. R. L.

- KOMPJUTERJI

- FAX

- UVOZ

Tel. / Fax: (054-1) 942-8681 / 943-6023

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-1) 636-0841

Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje in oblikovanje:

MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

PORAVNAJTE NAROČNINO!

KRANJ — Društvo lutkovnih ustvarjalcev in Lutke iz slovenskih paravanov sta organizirala prvi lutkovni maraton. Predstavili so 17 del na gradu Kiesselstein ter na Pungertu.

LJUBLJANA — Uredništvo otroškega in mladinskega programa TV Slovenija je pripravil program Pogovori se z mano v sodelovanju s svetovalci Otroškega telefona in Telefona za otroke. Njen namen je predstaviti delovanje teh telefonov in prostovoljce, ki ob telefonskih pogovorih skušajo razumeti težave klicavcev in jim pomagati.

Oba ljubljanska telefona delujeta že štirileta. Mladi pokličejo zaradi ljubezenskih in učnih težav, dolgočasje, problemov s prijatelji in starši. V lanskem letu so prejeli 1200 klicev, približno dve tretjini je starih med 11 in 16 let.

In zgodi se Tvoja volja!

Vsem znancem sporočamo, da nas je 15. julija 1994 zapustil in odšel po večno plačilo k Gospodu, star 86 let, gospod

Vinko Goršič

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga obiskovali v njegovi bolezni, posebno tistim, ki ste stopili na pomoč, Tonetu Bidovcu, ki mu je nosil sv. obhajilo, za molitve ob krsti, daritev svete maše in za vodstvo pogreba in vsem, ki ste ga kropili in ga spremili k večnemu počitku.

Žalujoci: žena Marija, hči Lea z možem Jožetom, vnukinja Cecilija, brat Franc z družino, sestra Marija in Anica z družino

Buenos Aires, Šmarje Sap, Avstrija